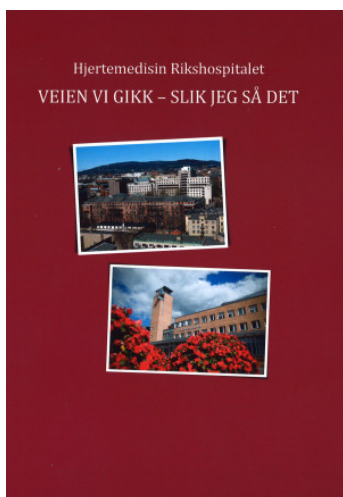

Hjertermedisin på Rikshospitalet – historikk og historier

ANMELDELSER

KNUT GJESDAL

Professor emeritus, Hjertermedisinsk avdeling
Oslo universitetssykehus, Ullevål

Sigurd Nitter-Hauge, red.

Hjertermedisin Rikshospitalet

Veien vi gikk – slik jeg så det. 147 s, ill. Oslo: Eget forlag, 2017.

ISBN

Sigurd Nitter-Hauge var avdelingssjef for Hjerteravdelingen ved Rikshospitalet til han ble pensjonist i 2003. Han har nå redigert en bok skrevet av og for avdelingens venner, med anekdoter og presentasjoner av avdelingens imponerende brede kardiologiske virksomhet – med hovedvekt på forskningen.

Del I – *En hjerteravdeling blir til* – forteller historien helt fra den felles medisinske avdelingen fra Rikshospitalets begynnelse i 1826 og frem til Hjerteravdelingen i 2003, med glimt også fra det neste tiåret. I Del II, *Faget i fokus*, presenteres den enorme

tekniske utviklingen som har funnet sted siden tidlig i 1970-årene. Da var stetoskopet og, en sjelden gang, invasiv trykkmåling hovedverktøy – langt fra dagens avanserte bildediagnostikk og behandlingstilbud. Del III presenterer forskningen ved avdelingen, med vekt på samarbeidet med institutt for kirurgisk forskning og danningen av Center for Cardiological Innovation.

Alle avdelingens doktorander fra 1964 til 2013 er viet plass, med referanser til artiklene i avhandlingene. Det har vært en slående utvikling fra de tidlige doktorgradsarbeidene, som besto av 5–6 originalarbeider med doktoranden som eneforfatter, til de senere, der kandidaten gjerne fronter et team av toppforskere som medarbeidere på sine tre ph.d.-arbeider.

Teksten er lettlest, og det er mange fotografier. Siden det er mange bidragsytere med korte innlegg fra ulike tidsrom, kunne en noe sterkere redaksjonell føring ha vært ønskelig. Bokens beste sider er at den vekker minner om livet som det var for de mange som arbeidet i eller nær Hjereteavdelingen, og at den godt dokumenterer avdelingens store forskningsinnsats og at den har gitt god forskerutdanning til et stort antall norske kardiologer. Spesielt innen feltet ultralyd har bidragene til internasjonal fagutvikling vært store. Det som ikke tas opp, er undervisning av medisinstudenter, utdanning av hjertespesialister og diskusjonene om hvilke behandlingsoppgaver en rikshospitalsavdeling skulle ha i forhold til andre regionsykehus og landets behov. Opp gjennom årene har det vært store debatter og konflikter om hvilke faggrupper som skulle ha hvilke oppgaver (kardiologer i forhold til radiologer, thoraxkirurger, anestesiloger og sykepleiere), og heller ikke dette nevnes. Det er glimt som viser at det ikke bare var greit å være pasient før i tiden, ellers er lite i boken sett fra et pasientperspektiv.

Alt i alt er dette en hyggelig minnebok for alle som kjenner til hjertemiljøet på Rikshospitalet gjennom den siste mannsalderen.

Publisert: 28. mai 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.18.0136

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 13. september 2026.